



Laia de Ahumada (de vermell), al carrer de la Palla, envoltada d'algunes de les monges entrevistades que no tenen res a veure amb els tòpics ■ XAVIER BERTRAL

Laia de Ahumada presenta un llibre d'entrevistes a una vintena de monges per acabar amb els prejudicis que hi ha sobre aquest col·lectiu de l'Església catòlica

Monges, malgrat tot

Ada Castells
BARCELONA

Trencar tòpics, aquest és l'objectiu de *Monges*, un llibre d'entrevistes a una vintena de religioses que ha fet la filòloga Laia de Ahumada i que acaba de publicar Fragmenta.

L'editor, Ignasi Moreta, està convençut que un llibre com aquest feia falta perquè parla del "col·lectiu més marginat i fins i tot denigrat de l'Església catòlica".

Segons una de les entrevistades, Rosa M. Piquer, "es tracta de dones amb un

alt nivell d'autorealització que durant segles hem sigut invisibles perquè no podem accedir al sacerdoci, però que vivim més en contacte amb la realitat i vam ser les primeres a fer-nos pobres entre els pobres".

El sociòleg de la religió, Joan Estruch, explica que la lectura del llibre convida a fer-se una pregunta: "D'on surten aquestes dones impressionants i desconegudes?".

Sens dubte, impressionants ho són, com Mariàngels Segalés, que fa un any i mig que dorm al carrer amb els més marginats: "Costa

molt que s'obrin, però el dia que t'expliquen els seus sentiments, me'n vaig a dormir als cartrons com si dormís en un matalàs de plomes", diu convençuda. O com l'eremita Maria Lluïsa Cortès, que assegura que el seu camí és l'abandó. O, encara, com Teresa Losada, que viu per la integració d'immigrants i afirma que la seva feina li ha "universalitzat l'ànima". Estruch posa totes aquestes dones com a exemple que "fins i tot a l'Església catòlica hi ha alguna gent que s'ha pres seriosament l'Evangeli".

Per aconseguir que

El llibre parteix de la pregunta "Quin és el teu desig profund?", i les respostes impressionen

aquesta vintena de religioses hagin acceptat explicar la seva feina silenciosa i humil a un públic general, ja que el llibre està adreçat a creients i no creients. De Ahumada els va fer una sola pregunta: "Quin és el teu desig més profund?". L'autora tenia clar el seu propòsit: "Trencar estereotips sense voler demostrar res, sinó mostrar aquesta diversitat de tasques que fan a l'ombra de l'Església patriarcal, sense cap afany de protagonisme. He volgut fugir de l'anècdota i la morbositat i arribar al fons de l'experiència". El més com-

plicat ha sigut, comenta l'autora, "explicar a un públic divers una experiència profunda que no es pot expressar en paraules". Encara que, de paraules, n'ha sortit força i de les grosses perquè aquestes dones són ben crítiques amb la societat en què vivim. Pepa Vignau, que intenta inculcar el valor de les seves vides a joves que no volen estudiar, veu ben clar que hi ha d'haver una renovació d'aquesta estructura potent basada en les diferències: "És la humanitat la que ha de triomfar", alerta. Doncs, amén. ■

Troben dues de les obres de Zuric

Un Monet i un Van Gogh apareixen dins d'un cotxe aparcad en una clínica

Redacció
ZURIC

Dos dels quatre quadres impressionistes que van ser robats a punta de pistola el 10 de febrer passat del museu de la fundació privada Emil Bührle de Zuric han estat recuperats dins d'un cotxe que estava estacionat a l'aparcament d'una clínica psiquiàtrica de la mateixa ciutat suïssa.

Les dues obres recuperades són *Camp de roselles a prop de Vetheuil*, pintat el 1879 per Claude Monet, i

Branques de castanyer en flor, que Vincent van Gogh va pintar el 1890. El preu de les dues obres juntes està estimat en uns 43 milions d'euros.

Segons fonts policials, els quadres van ser recuperats després d'una operació policial que va tenir lloc dilluns a la nit a l'aparcament de la clínica, si bé no van oferir gaires dades que ajudin a aclarir el misteri que envolta el cas. L'avís el van donar els vigilants de l'aparcament, que van descobrir les teles (encara emmarcades i amb el vidre de protecció, tal com estaven exposades) dins d'un cotxe que ni estava tancat amb clau. Els agents van traslladar el vehicle fora de l'apar-



El director del museu, Lukas Gloor, durant la roda de premsa d'ahir ■ NICHOLAS RATZENBOECK / AFP PHOTO

cament per analitzar-lo. Lukas Gloor, director del museu, va identificar personalment l'autenticitat de les pintures.

Els tres homes que, armats i emmascarats, van fer el robatori continuen sense aparèixer, com tampoc se sap res de les altres dues obres: *El comte Lepic i les seves filles*, pintat per Edgar Degas el 1871, i *Nen amb armilla vermella* (1890), de Paul Cézanne, que està valorada en uns 65 milions d'euros, mentre que la de Degas només arriba a uns 4 milions.

Preguntat per si s'ha pagat alguna mena de rescat, Gloor va negar-se a respondre, però sí que va explicar que els lladres no van triar les obres amb criteris artístics ni comercials, de la mateixa manera que "simplement han abandonat els dos quadres més grans", va argumentar. ■

Meireles, premi Velázquez de les arts

Ramon Palomeras
MADRID

L'artista brasiler Cildo Meireles (Rio de Janeiro, 1948) ha estat guardonat amb el premi Velázquez de les arts plàstiques, dotat amb 90.450 euros i que reconeix la trajectòria i el conjunt de l'obra d'un creador de l'Estat espanyol o iberoamericà. Concedit per primer cop el 2002, aquest premi vol convertir-se en el Cervantes de les arts plàstiques.

Meireles, que investiga amb elements de temps i d'espai i juga amb la participació del públic, ha exposat a la Tate Modern, al MOMA i al Macba. ■